

Francie 2010 – Korsika

Tato dovolená souvisela s mojí činností u nohejbalové reprezentace ČR. Byli jsme pozváni na letní noční turnaj dvojic (na jeden dopad) do městečka Venaco na Korsice začátkem července v letech 2008 a 2009. Byly to krásné akce, ale téměř bez možnosti se podívat po tomto nádherném ostrově. Proto když přišla pozvánka na tuto akci v roce 2010 a místo reprezentace se přihlásili kamarádi z Modřic, jako oddílové sestavy (naši REPRES pořadatelé už nechtěli, protože předtím všechno vyhráli), uvažovali jsme s maminou, že bychom jeli na Korsiku také. To zase pramenilo z dobré spolupráce s francouzským reprezentantem Matteu Caviglioli, který bydlel na Korsice a já jsem mu posílal na jeho žádost mnoho DVD. V té souvislosti jsem ho požádal o zajištění ubytování na dobu po nohejbalovém turnaji, protože jsme si chtěli v klidu sami Korsiku zažít. Matteu mi přislíbil, že nás ubytuje u něj doma v městečku Cargese. Bylo to sice na druhé straně Korsiky, ale přejezdy mi nedělaly problémy.

Pro pobyt v době samotného turnaje jsem zajistil starý hotel Casa Mathey ve vesnici Poggio, která se nachází nad Venacem asi 5 km od hřiště. Trochu nechtěně si zajistili stejné bydlení i naši nohejbalisté, hlavně z důvodu ztráty klidu na základě mých předchozích zkušeností. S naším Renaultem Scenic jsme vyrazili ve středu 30.6. přes Rakousko do italského přístavu Livorno. Krátkou spací přestávku jsme měli na pumpě v Itálii, jako obvykle mamina v autě a já vedle auta ve spacáku. Dopoledne ve čtvrtek jsme se nalodili na trajekt směřem Korsika – Bastia, asi 4 hodiny plavby. Mamina měla jen obavy, jestli má trajekt dostatek záchranných člunů. Pak už po Korsice jsme se vydali do města Corte a dále až do našeho hotelu v Poggiu. Po ubytování jsme se vydali na kurty v městečku Venaco, kde jsme se setkali s kamarády od nás (Jirka Doubrava, Radek Pelikán, Kuba Pospíšil a Tomáš Bíbr) i s kamarády a pořadatele z francouzského Tennis Ballon (ofic.název nohejbalu ve Francii) a především kamaráda a hlavní postavu turnaje Erica Jeckera. Pak už jsme jeli zpátky na hotel, naši chlapci tam dorazili o moc později.

V pátek dopoledne jsme si s maminou udělali výlet do krásného přírodního parku Tree Adventure Park Vizzavona. Procházka parkem stezkami kolem horské říčky Agnone s tůňkami, vodopády a jezírky byla zakončena i koupáním v horském jezírku. Mamina namočila jen nožky, já jsem odhodlaně vlezl do jezírka celý. Byla to docela kosa, voda měla tak 10 stupňů. Večer jsme strávili zase na kurtech kde jsme sledovali místní kvalifikační turnaj o postup do hlavní soutěže v sobotu. Kluci se také zapojili do sportovní vášně. Návrat na hotel byl podobný jako minulý den.

V sobotu jsme si vyjeli na velkou objížděku Korsikou. Nejdříve jsme zastavili v městě Corte, hlavnímu městu oblasti, kde jsme byli ubytováni v roce 2008 a kde se také konalo nohejbalové Mistrovství Evropy v říjnu 2011 a Pohár mistrů v květnu 2012. Celkem tedy jsem byl na Korsice 5x. Z centru nového města jsme šli pěšky do centra starého města, které bylo hodně vysoko nad tím novým. Ale stálo to za to. Krásné úzké uličky, krámky, tržnice, hrad vysoce se týčící nad městem. Pak jsme odjeli na velký okruh do hor z Corte přes Lozzi, vrchol Col de Vergio s velkou sochou Ježíše, Evis, Vico, Caseglione a Taveru do Venaca. Úzké klikaté silničky se linuly nahoru a dolů, z údolí na vrchol kopců. Museli jsme hodně zastavovat na rozšířeném kraji silnice, které sloužilo na vyhýbání protijedoucím autům. Tady měla nákladní auta a autobusy přednost, někdy jsme museli i vycouvat zpět na vhodné místo k vyhnutí. Jak to šlo, zastavovali zastavovali jsme, abychom se pokochali panoramaty. Za jízdy si nic takového nemůžeme dopřát, stále je co dělat. Nejkrásnější zážitky z úzkých a strmých serpentin. Nebezpečí dokumentovaly ohořelé

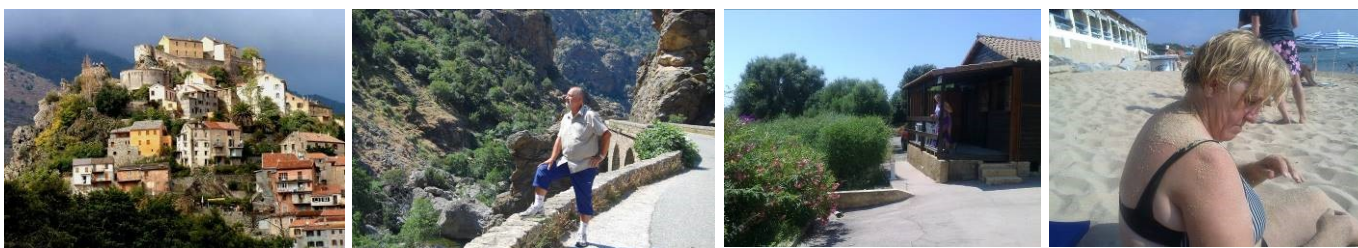
vraky aut v údolích, které měly smůlu. Mamina se sice moc netěšila, ale postupně si zvykla. Odpoledne jsme se zastavili na pláži Moriani Plage a rádi se vykoupli v teplém moři. Na zpáteční cestě do Venaca jsem ještě ukázal mamince luxusní Hotel e casello, kde jsme byli ubytováni před rokem. Zvláštností Korsiky jsou volně se pasoucí a potulující se černá polodivoká prasata a krávy. Jsou všude okolo silnice, hledají potravu, hlavně žaludy a taky žebrají něco k jídlu od turistů. Takže musíte dát na silnicích i pozor, protože prasátka neuznávají přechody pro chodce a pohybují se nekontrolovaně i po silnici.

Večer začal turnaj ve Venacu. Začátek v 8 hodin, konec kolem 2. hodiny v noci. Naši chlapci hráli opravdu dobře a opět obhájili českou suverenitu na tomto turnaji. 1. místo dvojice Doubrava-Pelikán, 2. místo dvojice Pospíšil-Bíbr. Hoši si to ještě nějakou dobu užili, odnesl to řidič Jirka Doubrava. My jsme s maminou jeli po turnaji na hotel.

V neděli po snídani jsme zabalili a vyrazili na další část našeho pobytu. Kluci se asi probrali později, odjížděli na trajekt a měli předem vyjednaný další pobyt u moře v Itálii. Zase přes kopečky jsme jeli už známou trasou Corte-Evisa-Vico, pak přes Sagone do města Cargese. Tam jsme měli domluveno s Matteem, že se sejdeme na domluveném místě. Matteo nás vzal do kavárny a vysvětlil mi, že pro nás má ubytování v chatovém kempu poblíž Cargese. Doprovodil nás až k chatce, předal nám ji a popřál příjemný pobyt. No zase to bylo složitá domluva, protože moje francouzština je ubohá, ale podařilo se. Chatka dobře vybavená s terasou a výhledem na moře. Hned odpoledne jsme tam vyrazili. Ale tady nastal problém, protože mamina si při prvním příchodu do moře nevšimla plavajících potvůrek a jedna medúza ji hned žahla. A bylo po koupání. Odkulhala do chaty a pokoušela se dostupnými prostředky oteklou a zčervenalou nohu ošetřit. Takže jsme dál odpočívali na chatě. Druhý den už bylo pondělí, Tak jsme vyjeli do města Cargese, kde si mamina nakoupila v lékárně příslušné prostředky na další ošetření. Víc jsme nemohli a zbytek dne jsme strávili zase na chatě.

V úterý 6.7. na moje narozeniny jsme se vydali na výlet do Ajaccia. Nebylo to na turistiku, tak jsme si chtěli užít plavby katamaránem po moři podél pobřeží. Zaplatil jsem vstupenky a čekali jsme na příplutí lodě. Najednou nám oznámili, že plavby jsou zatím přerušeny do odpoledne pro velký vítr a vlny. Odešli jsme tedy na pláž d'Aspretto a kochali jsme se mořem a koupáním. Trochu to foukalo a vlny byly zatím mírné, ale postupně to gradovalo a nakonec siréna ohlásila zákaz vstupu do moře. A tak jsme měli po radostech. Odešli jsme zpět do přístavu, ale už jsme věděli, že provoz lodí nebude obnoven. Taky ano. Vrátili nám peníze za vstupenky a my jsme odjeli zpět na naši chatu.

Ráno po snídani jsme poklidili, zabalili a odjeli do Cargese odevzdat klíče od chaty. Matteovi jsme moc poděkovali, za půjčení chaty odmítnul peníze, že je to za dobrou spolupráci. Taky jsem mu přivezl nějaké dárečky z vybavení reprezentace. Pak už jsme vyrazili směrem k trajektu do Bastie. Opět jsme projížděli nádhernými soutěskami, nejkrásnější jsou červenohnědé žulové skály v oblasti Les Calanques de Piana. To nešlo nezastavit. Pokochali jsme se v místech, kdy byl skalisky průhled na moře a byl to nádherný pohled. Dále jsme pokračovali k trajektu ještě se zastávkou v Calvi. Odpoledne jsme se nalodili na trajekt a k večeru už jsme byli v Itálii. Pokračovali jsme směrem na Německo, ale už jsme byli unavení a tak jsme zastavili na parkovišti hraničního přejezdu z Rakouska do Německa. To už bylo o půlnoci, z poutače jsme zjistili hotel v blízkosti a zamířili k němu. Hotel Best Western byl využíván pro řidiče kamiónů a turisty, bez recepce, jen s obsluhou prostřednictvím automatů. Velmi příjemný a komfortní hotel, dobře jsme se v poklidu vyspali a ráno jsme zašli na snídani, která asi byla v ceně ubytování. Pak už jsme kolem Mnichova mířili domů.

Byl to moc hezký výlet. Konečně jsem poznal Korsiku trochu víc, i když by to chtělo ještě důkladnější probádání, protože Korsika je opravdu nádherná. Pláže, moře, hory, soutěsky, příroda, historie. V červenci teplé moře, krásné počasí, ale na horách (nejvyšší hora Monte Cinto 2.607m) je vidět i sníh. Na Korsice jsem byl ještě v dalších 2 letech, ale zase jen na víkend a vždy jen s malým výletem k moři. Ten rok jsme si skutečně užili. Plavba v Anglii na kanálech, Korsika a na podzim ještě Benátky. Já ještě s reprezentací ve Švýcarsku a v Rumunsku.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 9.4.2021